

kunne sige: Nu have vi En, som bør springe sine Kammerater forbi. Jeg tror, at Valg hver sjette Gang vil være fuldkommen tilstrækkelig til at fremdrage de dygtige eller fremragende Kræfter, som maatte findes. Jeg tror ogsaa, at Valg-avancementet, saaledes som det finder Sted efter Hærsplanen, ikke gjør den tilsigtede Nytte, men derimod meget ofte sætter ondt Blod. — Med Hensyn til Aldersgrændsen har jeg tidligere havt Leilighed til at udtale min Anskuelse. Jeg er i og for sig ingen Ven af Aldersgrændser; thi det er ikke Alderen, som gjør Udslaget med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand er dygtig til at være Befalingsmand eller ikke, idet nemlig Alderens Virkninger komme til meget forskjellige Lidet hos de forskjellige Individer. Den Eine kan besidde Mand- og Legemsstærkhed indtil en langt højere Alder end en Anden; men jeg tror dog, det er nødvendigt at bibeholde en Aldersgrændse, fordi Befalingspersonalet maa rekrutteres med friske Kræfter; de gamle Kræfter maa gaa bort, for at der kan komme ungt Blod ind i Hæren. Saaledes som Aldersgrændsen er ansat efter Hærsplanen, virker den imidlertid skadelig; thi de 3 Mar og 3 Maaneder, hvori en Officer kan blive staaende, efterat han har naaet Aldersgrændsen — altsaa efterat han har naaet det Punkt, da han ikke længere kan avancere — virke skadelig; de virke demoraliserende paa Manden selv, og de hæmme Avancementet for Undermændene. — Hvad Artilleriet og Rytteriet angaar, tror jeg ikke, at Noget kan være uenig om, at der er sket et Fremskridt ved det foreliggende Lovforslag derved, at man har forstærket disse to Baabenarter. Der er nemlig i den sidste Krig gjort saa værdifulde Erfaringer, med Hensyn til hvad der kan og bør udrettes med disse Baaben, at det vilde være umuligt at foretage en Revision af en Hærsplan uden at tage disse Erfaringer i Betragtning. — Jeg kan i Alt være enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær), kun ikke i, at han vil vedblive at betragte Forsvarsvæsenet som et politisk Spørgsmaal. Forsvarsvæsenet er et Livsspørgsmaal for os, og naar det kommer an paa Fædrelandets Vel, bør alle politiske Hensyn træde i Baggrunden. — Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgfreds (Berntsen) udtalte Noget om Kjerlighed til Fædreland og Modersmaal. Han vilde nemlig ikke betragte Forsvarsspørgsmaalet som det Bigtigste, hvorimod han betragtede som det Bigtigste at fremme Kjerlighed til Fædreland og Modersmaal. Jeg er enig med ham i, at Kjerlighed til Fædreland og Modersmaal er det Bigtigste, thi uden den kan intet virksomt Forsvarsvæsen tænkes; men, mine Herrer, lad os vise vor Kjerlighed til Fædreland og Modersmaal ved at vise vor Beredvillighed til at bringe alle de Offre, der forlanges af os, naar det gælder Forsvaret af Fædreland og Modersmaal.

Formanden: Folkethingsmanden for Viborg Amts 5te Valgfreds har Ordet.

Thorup: Jeg frasalder Ordet.

Mufjer: Der er ikke megen Opfordring til at tage Ordet paa dette Stadium af Forhandlingerne. Jeg havde tiltænkt de Herrer et længere Foredrag; men min ærede Ven her foran, Folkethingsmanden for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær), har fritaget mig for at fremføre en Del af, hvad jeg kunde have at sige. Han har sagt det saa varmt, saa alvorligt og saa indtrængende, at jeg tvivler om, at det, jeg kunde have at sige i den Henseende, vilde kunne have gjort samme Indtryk som det, han har sagt. Jeg ser rundt omkring mig forskjellige smilende Minder ved disse Ytringer, men jeg forstikker, at de ere saa alvorlig mente, som Noget kan være det. Naar man staaar paa forskjellige Standpunkter — og man kan neppe staa paa mere forskellige Standpunkter end det ærede Medlem og jeg — er det overordentlig tiltalende at træffe, at der hos en Modstander kan findes oprigtig Kjerlighed til et Emne, for hvilket man selv har en overordentlig varin og levende Interesse, og det til Trods for den diametrale politiske Stilling, man iøvrigt indtager. Jeg skal altid erkjende ligeoverfor det ærede Medlem, at jeg ikke hos Noget heri denne Sal har fundet en mere varm, levende og klar Interesse for vort Forsvarsvæsen, end jeg har truffet hos det ærede Medlem. Jeg skal derfor holde mig borte fra alle almindelige Betragtninger over vort Forsvarsvæsen; jeg behøver ikke at sige Noget til, hvad det ærede Medlem har sagt, men jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger. Det har for mig været en særdeles glædelig Sagtagelse at gjøre, naar jeg ser tilbage paa, hvad der tidligere er forefaldet her i Salen, nu at høre, hvormange militære Kjøster der denne Gang er kommet til Udtalelse her, og med hvormegen Opmærksomhed man har hørt dem. Det er for mig et Barfel om, at der rundt om i Landet har reist sig en alvorlig Tjælelse af, at dette Spørgsmaal ikke længere kan skydes til Side, men at det nødvendigvis maa komme til en Afgjørelse, dersom det ikke skal medføre overordentlig stor Fare for vort Fædreland. Den Umstændighed, at saamange Militære ere blevene valgte ind i denne Sal, tyder paa, at der rundt om hos Velgerne er en Tjælelse af, at der her er et Spørgsmaal, for hvilket Alle have levende Interesse. Naar vi Militære tidligere talte om disse Sager, sagde man: Det er Standsinteresser, som bringe de Herrer til at tale, og dette var da tilstrækkeligt til at vække en vis Betænkelse ligeoverfor de Ytringer, som fremkom; men hvis de Herrer ville gjøre sig den Uleilighed at tænke tilbage paa, hvad her idag er udtalt fra